

Lärorna om Människan och synden

I. Människans ursprung

A. Betydelsen av en speciell skapelse:

Om människan utvecklades av en slump (som evolutionsteorin undervisar), vore tanken om synd och frälsning utan mening. Om inget övernaturligt ursprung fanns, varför skulle det då finnas ett övernaturligt mål (frälsning i himlen)? (Om ett slumpen orsakade människan existens så borde det också bestämma en persons karaktär.) I själva verket är ett evigt öde för människan efter döden inte mer troligt än att hundar eller maskrosor skulle leva för evigt om evolutionen vore sann. Bara om människan är unikt skapad av Gud till Guds avbild verkar det vara vettigt att hon är ansvarig (för synd) och har ett öde (frälsning eller dom). Det verkliga motivet bakom evolutionsteorin tycks vara att utesluta behovet av Gud och hans uppenbarelse om synd och frälsning.

B. Skapelsens fakta

1. Skapelsens förutsättningar

- a. Guds existens. Bibeln förutsätter Guds existens (1 Mos 1:1 - det kan även "bevisas" genom olika logiska argument - Ps 19; Rom 1;1:19 ff)
- b. Guds eviga existens. För att Gud ska kunna skapa måste Han ha existerat innan något annat. Guds eviga natur besvarar den besvärliga frågan som evolutionen inte kan, "Hur kunde något bli till när det inte fanns något?"
- c. Skriftens pålitlighet som Guds Ord. Vi har kunskap om människans och världens skapelse genom Skriften som Gud har uppenbarat. Minst 17 gånger i 1 Mos och sedan genom hela Skriften sägs det att Gud är Skaparen.

2. Skapelseprocessen. "Genom tron förstår vi att världen har skapats genom ett ord från Gud, så att det vi ser inte har blivit till av något synligt." (Heb 11:3). Gud, den Allsmäktige skapade något ur ingenting (ibland kallat *ex nihilo*). Men sedan använde Gud redan skapat material för att forma de levande varelsernas kroppar (1 Mos 2:7;18-22).

3. Tidpunkten för Skapelsen. Ytterligare två uppfattningar om skapelsen presenteras här jämte den bokstavliga sexdagarssynen på skapelsen.

a. "Gap"-teorin

- 1) 1 Mos 1:1 - Den första perfekta skapelsen av allt (utom människan).
- 2) Ett mellanrum av obestämd tid då Satan föll, en översvämning och istiden förstörde liv och därmed skapades fossilerna.
- 3) 1 Mos 1:2 och efterföljande versar - sex dagar av "åter-skapande" inklusive Adam och Eva.

Problem:

- 1) De föreslagna argumenten i den Bibliska texten är svaga (se Ryrie, *Biblical Theology*, s 183, 4).
- 2) Denna syn kom ungefär samtidigt som den moderna geologin, och verkar vara ett försök att harmonisera 1 Moseboken med geologi.

b. Dag-tidsålderteorin

- 1) Ordet "dag" i Skriften kan hänvisa till andra tidsperioder än 24-timmarsdygn (1 Mos 2:4; Ps 20:1, etc.).
- 2) Kanske var skapelsens sex "dagar långa obestämda tidsperioder istället för 24-timmarsdagar.

Problem:

- 1) Denna syn verkar minimera Guds skapelsekraft; som om Han behöver mer tid för att göra något så stort som skapelsen.
- 2) Denna syn verkar först acceptera uniformismens geologi för att sedan göra ett försök att harmonisera Skriften med den

c. "Bokstavligt sex dagar" eller "ung jord"-synen

- 1) Den mest normala förståelsen är att de sex dagarna var bokstavliga 24-timmarsdygn.
- 2) Den katastrofala globala översvämningen i 1 Mos 6-8 är anledningen till att vi har de fossila lagren.
- 3) Gud skapade världen med en "synbar ålder". Växtligheten, djuren och människan hade en synbar ålder när Gud skapade dem. På samma sätt är det inte förvånande att resten av universum har en "synbar ålder".
- 4) Vår jord kan vara så "ung" som 6000 år (4000 år före Kristus) enligt kronologin i 1 Mos (och bekräftat av vetenskaplig forskning utförd av kreationister).
- 5) Denna syn att jorden är "ung" istället för flera miljarder år gammal skiljer sig mycket från de flesta moderna vetenskapliga teorier. Men synen är icke desto mindre vetenskapligt sund. The Institute for Creation Research och andra akademiska organisationer har producerat mycket material som stöder den bibliska synen av skapelsen kontra evolutionen - studier som går långt bortom denna korta översikt.

II. Människans natur

A. Vad betyder det att vara skapad till "Guds avbild"? Människan sägs vara skapad till "Guds avbild" (1 Mos 1:26,27). Detta kan endast vara möjligt om man har uppfattningen att Gud har skapat henne genom en speciell skapelseakt.

1. Vi avspeglar Gud i vår personlighet. Vi resonerar (intellekt), känner (känslor), och väljer (vilja).

2. Vi avspeglar Gud i vår funktion. 1 Mos 1:26 kopplar ihop föreställningen att vi delar Guds avbild med att vi tar del i hans styre och suveränitet över skapelsen.
3. Vi kanske i en viss mening reflekterar Gud även i form. Även om Gud är ande och inte kropp (Joh 4:24), vår fysiska form var designad av Gud som ett bra sätt att avspegla honom. Även i vårt eviga tillstånd kommer vi att ha gemenskap med Gud i våra förvandlade "andliga" dock fysiska kropp (1 Kor 15:44).
4. Sammanfattning - det faktum att människan kan kommunicera och ha gemenskap med Gud och även avspegla Guds moraliska egenskaper (när någon är född på nytt - 2 Pet 1:4), verkar visa djupet av människan som delaktig av Guds avbild.

B. Hur många delar består vi av? Kristna teologer har ofta diskuterat om människan är i huvudsak delad i 2 delar (materiell och immateriell) eller i 3 delar (kropp, själ och ande). Här är de grundläggande argumenten plus en tredje mellanliggande syn.

1. Tvådelad (en dikotomi).
 - a) Bara skillnaden mellan våra materiella och immateriella funktioner är obestridlig.
 - b) "Själ" och "ande" är ofta utbytbara i Bibeln (Job 27:3).
 - c) Gud gav bara "själen" vid skapelsen (1 Mos 2:7).
 - d) Jesus själv sa att "kropp" och "själ" motsvarar hela personen (Matt 10:28).
2. Tredelad (en trikotomi).
 - a) Enligt Heb 4:12 verkar det som att "själen" och "anden" kan "skiljas".
 - b) I 1 Tess 5:23 beskrivs människan som "ande, själ och kropp".
 - c) "Anden" verkar vara den del av människan som relaterar till Gud (vår andliga varelse) och är pånyttfödd, medan "själen" är den del som relaterar till människan (den känslorelaterade delen).
3. Mångdelad.

Det kan vara så att detta argumentet är onödigt och de två tidigare alternativen visar sanningen om människans natur. Vi är i alla fall materiella och immateriella. Vårt immateriella består av själ, ande, hjärta, medvetande och vilja. I vissa fall kan de vara klart skiljaktiga (själ och ande) medan andra gånger sammanfaller de delvis (ande, hjärta, medvetande).

III. Människans fall/Syndafallet

A. Syndafallet har bokstavligen hänt. Syndafallet (synden kom in i mänskligheten) var en specifik historisk händelse. Adam och Eva var verkliga personer

(Matt 19:3-5). De begick en verklig synd (1 Mos 3). Denna synd påverkade hela mänskligheten (Rom 5:12-21).

B. Prövningen (1 Mos 2:15-17). Adam och Eva var tydligt tillsagda vad som var deras rättigheter i deras hem i Edens Lustgård och vad som var förbjudet: de skulle inte äta av ett visst träd. Det fanns inga andra frestelser där. Det var ett enkelt val att antingen lyda Gud eller inte.

C. Frestelsen (1 Mos 3:1-5). Satan valde att uppenbara sig som ett djur - en orm (även idag vill han vanligtvis inte synas eller vara känd som den han verkligen är). Hans tillvägagångssätt var att först ifrågasätta Guds godhet ("*Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta...*" - 3:1). Sedan förnekar han öppet Guds rättfärdighet - att det fanns konsekvenser för synden ("*Ni ska visst inte dö!*" - 3:4).

D. Synden (1 Mos 3:6). När Eva hade lyssnat på ormen och tvivlat på Guds ord, fick hon begärelse efter frukten och åt av den. Så förde hon sedan frestelsen vidare när hon gav frukten till Adam. Han lyssnade också, tvivlade, såg, begärde och åt sedan. Denna synd var unik på så sätt att de syndade utan syndanatur. De syndade bara genom sitt val. Resten av mänskligheten syndar nu på grund av sin natur och sitt val.

E. Syndafallets resultat

- 1.** För ormen (3:14). Ormen blev dömdes att kräla på sin buk. Hela djurriket påverkades också av syndafallet (Rom 8:20).
- 2.** För Satan (3:15). Satans rike kommer alltid att vara emot ("fiendskap") Evas gudaktiga ättlingar (de troende). Kristus (Evas ättling) skulle ge dödsslaget mot Satan ("huvud") på korset, även om Satan tilläts att orsaka Kristus lidande ("häl"). Denna vers är den första uppenbarelsen av evangeliet i Bibeln.
- 3.** För Eva och kvinnorna (3:16). Kvinnor måste 1) alltid ha smärta vid födsel, 2) kämpa med lusten att styra över mannen (se "begär" 4:7) och ändå 3) ha en mer stödjande roll än styrande. Nya Testamentet bekräftar detta (1 Kor 11:3; 14:34; Ef 5:24, 25; Tit 2:3-5; 1 Pet 3:1, 5, 6).
- 4.** För Adam och männen (3:17-19;23,24). Eftersom marken förbannades krävs hårt och smärtsamt arbete av människan för att upprätthålla livet (3:17-19a). Människan skulle nu dö (3:19b) och Adam och Eva utvisades från lustgården (3:23,24).
- 5.** För människorasen (3:7, 8). Mänskligheten upplevde en skuld känsla ("*fäste ihop fikonlöv*" - 3:7) och förlorade gemenskap med Gud ("*gömde de sig från Gud*" - 3:8). Synden förde också med sig död till mänskligheten (Ef 2:3; Rom 5:12).

IV. Synd

A. Definition - vad är synd? Synd är överträdelse av Guds fullkomliga helighet.

1. 1 Joh 3:4 - "*synd bryter mot lagen*".
2. Rom 3:23 - "*Alla har syndat och saknar härligheten från Gud.*"

B. Syndens ursprung - Hur började synden?

1. Synden började inte i Gud, Han kan inte synda (Jk 1:13)
2. Synden började i Satan (Hes 28:15). I de änglar som följde honom (2 Pet 2:4). I människan (1 Mos 3:6; Rom 5:12).

C. Arvsynd

1. Definition:

- Arvsynd är helt enkelt "det syndiga tillstånd som alla föds i" (Ryrie).

Vi har en konstant dragning till synden.

- Arvsynd kallas också "syndanatur" (den påverkar hela vår varelse), och även "ursprunglig synd" (vilket indikerar att Adams synd orsakade den fördärvade natur vi alla ärver).

- "fullständigt fördärvade" är en term som uttrycker hur vi helt och hållet saknar förmågan att behaga Gud. Att vi är fullständigt fördärvade betyder inte att vi är så

"Dåliga" som vi kan vara bara för att vi har en totalt syndig natur.

2. Skriften

- Ps 51:7 "*... med skuld är jag född*"

- Ef 2:3 "*...av naturen är vi vredens barn.*"

- Våra känslor (Rom 1:26), vårt intellekt (Rom 1:28) och vår vilja (Rom 7:20) är alla slavar under synden och fiender till Gud.

3. Straffet. Straffet för arvsynd är andlig död. Människan är född andligt död (Ef 2:3) och blir därför evigt skild från Gud i helvetet om vårt syndfulla tillstånd inte förändras (Upp 20:11-15).

D. Tillräknad synd

1. Definitioner:

"Tillräkna" betyder att lägga något till någons räkning som kan både tillhöra dem eller någon annan (Robert Lightner Sin, The Savior and Salvation s. 33).

Att "Adams synd tillräknades mänskligheten" betyder att Adams första synd rätteligen tillfördes varje människa. Man kan protestera att det är inte rättvist att andra tillräknas det som Adam gjorde. Men Bibeln lär att eftersom alla var "i Adam" så tog vi alla omedvetet del av Adams synd (Rom 5:12; jämför Heb 7:9,10).

2. Skriften

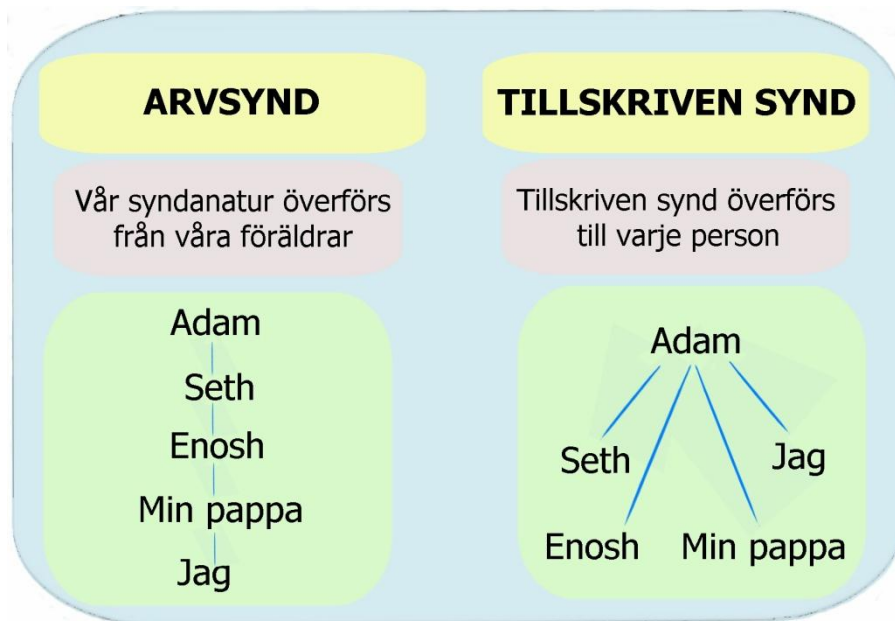
Rom 5:12 - "*Därför är det så: Genom en enda människa kom synden in i världen, och genom synden döden. På så sätt nådde döden alla människor,*

eftersom **alla hade syndat.**"

Grammatiskt sett hänvisar termen "alla hade syndat" inte till våra personliga synder eller vår syndanatur. Det betyder att "alla" syndade när Adam syndade (jämför Rom 5:18). Detta är tillräknad synd. Vi hålls alla ansvariga.

3. Straffet. Tillräknad synd orsakade *fysisk* död. Varje persons fysiska död var förseglad och viss ända sedan Adam syndade ("På så sätt nådde döden alla människor, eftersom alla hade syndat." - Rom 5:12). Individuella synder orsakar inte fysisk död (spädbarn dör). Tillräknad synd orsakade vår fysiska död.

Sammanfattande jämförelse mellan arvsynd och tillskriven synd.

A. Personlig synd

1. Definition: Personlig synd är varje tanke eller attityd, handling eller brist på handling, som bryter mot Guds norm av fullkomlig helighet.

2. Skriften

- Jak 3:2 "Vi begår alla många fel."

- Rom 3:23 "Alla har syndat och saknar härligheten från Gud"

3. Straffet. Den icke-troendes synd hindrar denne från att ha gemenskap (en personlig relation) med Gud tills dess han eller hon blir frälst. Även den som är troende förlorar glädjen i gemenskapen med Gud när han eller hon lever med obekända synder (1 Joh 1:9). Lagg märke till att personliga synder uppenbarligen är relaterade till arvsynd och tillräknad synd. Personliga synder är det "synliga" och "uppenbara" uttrycket av vår medfödda syndanatur och den tillräknade synden. Personlig synd är alltså det som uppvisar att man har problem med synden.

4. Syndens lösning.

Problem	Lösning	Nödvärdigt gensvar
Arvsynd (Ef 2:3)	Kristus dog för syndare (Rom 5:8). Den Helige Ande "pånyttföder" oss (andligt förvandlar oss Ti 3:5)	Vi måste personligen förlita oss på Kristi offer för vår synd. (Joh 3:16; 1 Tim 1:15,16 etc.)
Tillräknad synd (Rom 5:12)	Kristi rättfärdighet tillräknas oss (2 Kor 5:21).	Detta händer när vi förtröstar på Kristus (Rom 3:21,22).
Personlig synd (Rom 3:23)	Icke-troende - Kristi död (Ef 2:13) - Troende - Kristi död (1 Joh 1:7)	- Förtrösta på Kristus (ovan) - Bekänn synderna (1 Joh 1:9)

A. Synd i den kristnes liv

1. Syndens verklighet i den kristnes liv. Kristna har fortfarande en syndanatur (Rom 7:14-25; speciellt 7:17, 20, 21, 23). Troende har både en syndanatur och en ny natur (Rom 8:10; Ef 4:22-24). Den gamla naturen har inte "utrotats" (blivit förstörd) i detta livet. Det är därför som vi fortsätter att synda.

2. Syndens konsekvens i den troendes liv. Synd i våra liv stör vår glädje i vår relation med Gud. Att fortsätta i synd kan medföra Guds tuktan (Heb 12:5-11), även sjukdom och död (1 Kor 11:30; Jak 5:19,20; 1 Joh 5:16). Uteslutning från den lokala församlingen är nödvändig för vissa synder (Matt 18:17; 1 Kor 5).

3. Lösningen när troende syndar:

- När vi syndar som troende ska vi helt enkelt bekänna våra synd (1 Joh 1:9). "Bekänn" betyder bokstavligen att "hålla med" Gud om synden. Om vi fortsätter att försvara syndiga tankar eller gärningar på något sätt, har vi inte bekänt.

- Sann bekännelse producerar en längtan att förändras. Även om vi syndar på samma sätt igen så är lösningen återigen bekännelse.

- Bekänna synd är en stor sanning i den Kristnes liv. Bekännelse medför ett renande som Kristus gav (1 Joh 1:7). I vår ställning inför Gud är alla synder redan förlåtna, men vi gör anspråk på och erfar förlåtelsen genom bekännelse. Glädjen i gemenskapen med Gud är då återupprättad. Den Helige Ande är då fri att "fylla oss" och förändra oss (Ef 5:18; Gal 5:22,23; Rom 8:13 - se texten för den "Helige Ande").